

Lp. 4—7	—	w Śląsko-Dąbr. Dz. Woj.	z 1946 r. Nr 29, poz. 520,
Lp. 8—30	—	" " " "	z 1947 r. Nr 4, poz. 37,
Lp. 31—34	—	" " " "	z 1947 r. Nr 9, poz. 101,
Lp. 35—36	—	" " " "	z 1947 r. Nr 11, poz. 113,
Lp. 37—38	—	" " " "	z 1947 r. Nr 11, poz. 115,
Lp. 39	—	" " " "	z 1947 r. Nr 12, poz. 123,
Lp. 40—52	—	" " " "	z 1947 r. Nr 12, poz. 124,
Lp. 53—55	—	" " " "	z 1947 r. Nr 13, poz. 135,
Lp. 56—57	—	" " " "	z 1947 r. Nr 13, poz. 137,
Lp. 58—59	—	" " " "	z 1947 r. Nr 14, poz. 145,
Lp. 60—62	—	w Wrocł. Dz. Woj.	z 1946 r. Nr 9, poz. 118,
Lp. 63	—	" " " "	z 1946 r. Nr 11, poz. 131,
Lp. 64	—	" " " "	z 1947 r. Nr 1, poz. 1,
Lp. 65	—	" " " "	z 1947 r. Nr 4, poz. 19,
Lp. 66	—	" " " "	z 1949 r. Nr 13, poz. 68.

1256.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO
z dnia 6 września 1950 roku
w sprawie nadania statutu Głównemu Instytutowi Włókiennictwa.

Na podstawie art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 2 oraz art. 15 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388) zarządza się, co następuje:

§ 1. Głównemu Instytutowi Włókiennictwa — utworzonemu zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r. nadaje się statut w brzmieniu, ustalonym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 lipca 1948 r. w sprawie nadania statutu tymczasowego Głównemu Instytutowi Włókiennictwa.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 6 września 1950 r. (poz. 1256).

S T A T U T

Głównego Instytutu Włókiennictwa

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Główny Instytut Włókiennictwa, zwany dalej w skróceniu: „Główny Instytut” działa na podstawie dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388), zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r. w sprawie utworzenia Głównego Instytutu Włókiennictwa oraz niniejszego statutu.

§ 2. 1. Główny Instytut posiada osobowość prawną.

2. Główny Instytut ma prawo używania pieczęci okrągłej z godłem państwowym pośrodku i napisem zawierającym nazwę Głównego Instytutu w otoku.

§ 3. Siedzibą Głównego Instytutu jest miasto Łódź.

§ 4. Zadaniem Głównego Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych, mających na celu rozwój produkcji przemysłowej w dziedzinie włókiennictwa, a w szczególności:

1) organizowanie i prowadzenie prac naukowo-badawczych dla stworzenia podstaw zarówno teoretycznych jak i praktycznych dla nowych działów produkcji lub nowych metod wytwarzania i organizacji pracy,

2) śledzenie postępu technicznego i naukowego oraz udzielanie opinii w sprawach, związanych z postępowaniem wiedzy i techniki,

3) udoskonalanie i usprawnianie metod już stosowanych w przemyśle,

4) inicjowanie nowych działów produkcji i współpraca przy ich organizowaniu,

5) przeprowadzanie ekspertyz, zleconych prac technicznych i naukowo-badawczych,

6) kształcenie przyszłych naukowców dla potrzeb własnych i innych instytutów naukowych oraz kształcenie personelu przemysłu w zakresie nowych metod lub nowych gałęzi przemysłu, nie uwzględnionych w programach szkolnictwa,

7) współpraca ze szkołami wyższymi, innymi instytucjami i osobami i powierzanie im do opracowania specjalnych zagadnień w obrębie ich własnych pracowni lub instytutów,

8) współdziałanie w pracach zbiorowych, organizowanych przez inne instytuty, pracownie szkół wyższych i in-

nych ośrodków badawczych w celu rozwiązania bardziej złożonych zagadnień,

9) nawiązywanie i utrzymywanie łączności z odpowiednimi instytucjami i organizacjami za granicą,

10) prowadzenie dokumentacji i informacji naukowej i naukowo-technicznej,

11) opracowywanie norm w myśl art. 2 pkt. 2) ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o utworzeniu Polskiego Komitetu Normalizacyjnego oraz o polskich normach i standardach (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 493),

12) współpraca z komisjami usprawnień centralnych zarządów lub zjednoczeń branży włókienniczej, będących w zarządzie Ministerstwa Przemysłu Lekkiego,

13) opracowywanie książek, czasopism, biuletynów, sprawozdań, instrukcji, druków itp.,

14) organizowanie i prowadzenie konferencji i zjazdów naukowych, kursów, wykładów, odczytów itp.

§ 5. 1. W ramach Głównego Instytutu mogą istnieć instytuty specjalne.

2. Instytuty specjalne tworzone są i zwijane zarządzeniami Ministra Przemysłu Lekkiego.

Rozdział II.

Władze Głównego Instytutu.

§ 6. Zwierzchni nadzór nad Głównym Instytutem sprawuje Minister Przemysłu Lekkiego.

§ 7. Władzami Głównego Instytutu są: Dyrektor Naczelny i Rada Naukowa.

§ 8. 1. Główny Instytut prowadzi i reprezentuje Dyrektor Naczelny samodzielnie.

2. Dyrektor Naczelny zarządza Głównym Instytutem przy pomocy podległych mu dwóch zastępców do spraw: naukowo-technicznych i finansowo-administracyjnych.

3. Dyrektora Naczelnego i jego zastępców powołuje i odwołuje Minister Przemysłu Lekkiego.

§ 9. Dyrektor Naczelny kieruje pracami Głównego Instytutu.

§ 10. Zastępca Dyrektora Naczelnego do spraw naukowo-technicznych pełni funkcje, powierzone mu przez Dyrektora Naczelnego, oraz jest z urzędu jego zastępcą.

§ 11. Zastępca Dyrektora Naczelnego do spraw finansowo-administracyjnych kieruje sprawami finansowo-administracyjnymi Głównego Instytutu oraz instytutów specjalnych.

§ 12. 1. Rada Naukowa składa się z przewodniczącego oraz z członków, powołanych na okres 3 lat w liczbie co najmniej 8 osób spośród przedstawicieli przemysłu, nauki, organizacji pracowników, zainteresowanych instytucji i wybitnych znawców różnych specjalności.

2. Członków Rady Naukowej i jej przewodniczącego powołuje i odwołuje Minister Przemysłu Lekkiego.

3. Dyrektor Naczelny, jego zastępcy i inni pracownicy Głównego Instytutu nie mogą wchodzić w skład Rady Naukowej, natomiast mogą brać udział w jej posiedzeniach z głosem doradczym.

§ 13. Do zakresu działania Rady Naukowej należy nadzór nad działalnością Głównego Instytutu, a w szczególności:

a) opiniowanie programu prac, budżetu i działalności Głównego Instytutu,

b) inicjowanie prac naukowo-badawczych,

c) opiniowanie w sprawach wniesionych przez Dyrektora Naczelnego,

d) przedkładanie Ministrowi Przemysłu Lekkiego wniosków w przedmiocie tworzenia w ramach Głównego Instytutu instytutów specjalnych (§ 5).

§ 14. 1. Posiedzenia Rady Naukowej zwołuje jej przewodniczący.

2. Przewodniczący obowiązany jest zwołać posiedzenie Rady Naukowej przynajmniej dwa razy w ciągu roku kalendarzowego.

3. Niezależnie od obowiązku przewidzianego w ustępie poprzedzającym, Przewodniczący obowiązany jest zwołać posiedzenie Rady Naukowej:

- 1) na żądanie Ministra Przemysłu Lekkiego,
- 2) na wniosek Dyrektora Naczelnego Głównego Instytutu,
- 3) na wniosek co najmniej 1/4 liczby członków.

§ 15. Do ważności uchwał Rady Naukowej konieczna jest obecność przewodniczącego lub zastępcy i co najmniej połowy ogólnej liczby członków. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego.

§ 16. Członkowie Rady Naukowej otrzymują za udział w posiedzeniach wynagrodzenie według norm, ustalonych przez Ministra Przemysłu Lekkiego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 17. Udział w Radzie Naukowej nie stoi na przeszkodzie w wykonywaniu prac specjalnych lub wyrażaniu opinii indywidualnych — na podstawie umowy, zawartej z Głównym Instytutem.

Rozdział III.

Instytuty specjalne.

§ 18. 1. Instytuty specjalne są organami Głównego Instytutu, prowadzącymi samodzielnie prace naukowo-badawcze w myśl wytycznych Głównego Instytutu.

2. Na czele instytutu specjalnego stoi Dyrektor i Komitet Naukowy.

3. Szczegółową organizację i zakres działania instytutów specjalnych ustala regulamin, nadany przez Dyrektora Naczelnego Głównego Instytutu i zatwierdzone przez Ministra Przemysłu Lekkiego.

§ 19. Dyrektorów instytutów specjalnych i członków Komitetu Naukowego mianuje i zwalnia na wniosek Dyrektora Naczelnego Głównego Instytutu — Minister Przemysłu Lekkiego.

Rozdział IV.

Zasady gospodarki finansowej.

§ 20. 1. Główny Instytut ma zarząd i użytkowanie majątku nieruchomego oraz własność majątku ruchomego, oddanego mu protokólnie przez Skarb Państwa.

2. Główny Instytut może nabywać majątek nieruchomy na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swym użytkowaniu.

3. Główny Instytut może nabywać i zbywać majątek ruchomy oraz zaciągać inne zobowiązania.

4. Za zobowiązania, zaciągnięte przez Główny Instytut, niezależnie od odpowiedzialności Głównego Instytutu odpowiada według zasad ustalonych obowiązującymi przepisami Skarb Państwa do wysokości wartości majątku nieruchomego, użytkowanego i zarządzanego przez Główny Instytut.

§ 21. Majątek nieruchomy Skarbu Państwa znajdujący się w zarządzie i użytkowaniu Głównego Instytutu wykazuje się w aktach Głównego Instytutu tak, jak gdyby stanowił jego własność.

§ 22. Budżet Głównego Instytutu, obejmujący całość dochodów i wydatków, objęty jest budżetem Ministerstwa Przemysłu Lekkiego.

§ 23. Okresem budżetowym Głównego Instytutu jest okres przyjęty w administracji państwowej.

§ 24. Za każdy miniony okres budżetowy Główny Instytut sporządza sprawozdanie oraz zamknięcie rachunkowe, które powinny być przedłożone Ministrowi Przemysłu Lekkiego w terminach przezeń ustalonych.

§ 25. Główny Instytut prowadzi rachunkowość i sporządza preliminarze budżetowe według zasad ogólnie obowiązujących.

§ 26. 1. Zobowiązania Głównego Instytutu, polecenia wypłat, weksle i czeki oraz potwierdzenia odbioru wpływów majątkowych powinny być podpisywane przez:

- a) Dyrektora Naczelnego łącznie z zastępcą Dyrektora Naczelnego, albo
- b) dwóch zastępców Dyrektora Naczelnego łącznie z powierzonym im zakresie pracy.

2. Uprawnienia te mogą być przekazane na wyznaczonych przez Dyrektora Naczelnego pracowników Głównego Instytutu.

Rozdział V.

Likwidacja Głównego Instytutu.

§ 27. Likwidacja Głównego Instytutu następuje w trybie art. 12 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388).

1257.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 5 września 1950 r.

w sprawie dostaw, robót i usług, wykonywanych na rzecz niektórych urzędów i przedsiębiorstw państwowych, podległych Ministrowi Kultury i Sztuki.

Na podstawie § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się następujące urzędy państwowe oraz przedsiębiorstwa państwowe wyodrębnione:

- a) Generalną Dyрекcyję Teatrów, Oper i Filharmonii,
- b) Generalną Dyрекcyję Filmu Polskiego,
- c) Zjednoczone Zakłady Przemysłu Muzycznego,
- d) Państwowy Instytut Wydawniczy,
- e) Polskie Wydawnictwa Muzyczne,
- f) Dzieła Sztuki i Antyki,
- g) Zjednoczone Przedsiębiorstwa Rozrywkowe,
- h) Naczelną Dyрекcyję Muzeów i Ochrony Zabytków

do udzielania zamówień osobom nie wymienionym w § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) bez potrzeby uzyskiwania stwierdzenia odmowy przyjęcia zamówienia przez osoby wymienione w § 8 tego rozporządzenia w zakresie robót i usług dotyczących projektodawstwa inwestycyjnego do wysokości 500.000 zł i w zakresie robót budowlanych do wysokości 2.000.000 zł. Udzielanie zamówień przez organa terenowe następuje za każdorazową zgodą dyrekcyj urzędów i przedsiębiorstw, wymienionych wyżej pod lit. a) — h).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i traci moc obowiązującą z dniem 31 grudnia 1950 r.

MINISTER KULTURY I SZTUKI

St. Dybowski

1258.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 8 września 1950 r.

o ogłoszeniu pierwszego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa.

Na podstawie § 30 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 16, poz. 62 z 1948 r. Nr 25, poz. 170 i z 1949 r. Nr 29, poz. 212) zarządza ogłoszenie pierwszego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa na podstawie art. 2 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) — w brzmieniu, podanym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

Wymienione w wykazie przedsiębiorstwa przechodzą na własność Państwa w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami. Niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, wymienionego w wykazie, nie mają znaczenia, jeżeli z całości ogłoszenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Spółdzielnie albo związki spółdzielni mogą zgłosić do Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Warszawie swoje prawa do przedsiębiorstwa objętego wykazem, a właściciele mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi na własność Państwa.

W imieniu instytucji, które w związku z wojną, rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możliwość działania, mogą zgłaszać ich prawa wojewódzkie rady narodowe, a w imieniu spółdzielni — Centralny Związek Spółdzielczy.

Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone do Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Warszawie w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte odpowiednimi dowodami.

Uprawnienia, przysługujące na podstawie wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. wraz z późniejszymi zmianami właścicielowi przedsiębiorstwa, przysługują również w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym i wstępnym, również dzieciom nieslubnym), rodzeństwu, dzieciom rodzeństwa, małżonkowi, tudzież osobom sprawującym zarządek przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

KIEROWNIK MINISTERSTWA
PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

K. Zemaitis